

[Justitsministeren.]

Fald kun være een, som fandt det retfærdigt, nemlig den Mand, som havde faaet Jorden; alle andre i Landsbyen vilde sikkert finde, at det var oprørende, at man tog den ene Mands Jord og gav til en anden uden at give den, man tog den fra, fuld Erstatning.“

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, fordi han gjorde mig den Ære at oplæse dette, og jeg har glædet mig over at oplæse det en Gang til, det kan ikke tidt nok blive indprentet den danske Rigsdag (Hør!). Men jeg vilde ønske, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde gjort mig den Ære at læse noget af, hvad jeg sagde et andet Sted i samme Tale om, hvad jeg maatte kræve, for at man kunde komme til det retfærdige Resultat. Jeg udbeder mig atter den højtærede Formands Tilladelse til at citere nogle Linier. Jeg siger her:

„Den dygtige skal nemlig ikke straffes ved at faa højere Skat end den dovne, og den dovne skal ikke belønnes ved at faa lavere Skat end den flinke. Men ved Vurdering til Ekspropriation skal omvendt den, som er dygtig, have sit Arbejde og sin Dygtighed, som har sat sig Resultater i Jorden, betalt, medens derimod den dovne og uduelige skal have Fradrag i Jordens Værdi, naar han skal afstaa den. To Momenter, som ikke har nogen Betydning ved Vurderingen til Skat, spiller altsaa ind ved Vurderingen til Afstaaelse. Ved at tage disse Hensyn ved Vurderingen til Afstaaelse naar man ogsaa, baade at Retfærdigheden og Grundloven, som foreskriver fuld Erstatning, sker Fyldest.“

Ja, Retfærdigheden og Grundloven skal begge ske Fyldest, og herom siger jeg senere:

„Hvis man vil lægge Grundskylden til Grund og dertil lægge, hvad der er ejendommeligt for den paagældende Parcel efter dens faktiske Tilstand, kan man selvfølgelig glide over fra den ene til den anden, men naar der skal vurderes til Ekspropriation, maa man først prøve Rigtigheden af Grundskyldvurderingen, og det er ogsaa udtrykkelig foreskrevet i den Regel for Ekspropriation, som har været bragt frem af det radikale Ministerium.“

Da den Tale var holdt her, og dette var rent sagligt paavist, som jeg her har fremhævet, kom det snart efter til en Forhandling mellem Socialdemokraterne og det radikale Venstre her paa Rigsdagen, og Resultatet heraf blev et Forslag, affattet saaledes som § 9 i det her foreliggende Lovforslag, en Paragraf, som jeg maa antage det

ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har undladt at læse igennem (*Madsen-Mygdal: Nej!*). Ja, saa beklager jeg meget, at det ærede Medlem i hvert Fald har læst den med meget lidt Opmærksomhed, thi hvis han havde sammenlignet denne Paragrafs Indhold med det, jeg her har sagt om Retfærdighedens og Grundlovens Krav, vilde han have set, at det er nøjagtigt opfyldt i denne § 9. Den er saaledes, som den bør være, og som naturligvis et stort og retsindigt Parti som Socialdemokratiet absolut vil have den skal være: overensstemmende med Grundloven og Retfærdighedens Bud. § 9 siger nemlig:

„Erstatningen for den eksproprierede Jord bestemmes paa Grundlag af den Værdi, hvortil Jorden er ansat ved den sidst skete almindelige Jordvurdering. Erstatningen ansættes af de i Ejendoms-skyldloven nævnte Vurderingsmyndigheder, saaledes at Vurderingsraadet efter at have foretaget den nødvendige Fordeling af det paagældende Vurderingsbeløb mellem den eksproprierede og anden Jord, hvormed den er samvurderet, forhøjer eller nedsætter“ — — —

det ærede Medlem Hr. Clausager maa endelig ikke forstyrre det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, for det vilde være Synd, hvis det ærede Medlem skulde blive ved at leve saa ubekendt med disse Bestemmelser, at han kan føre ganske forvirret Tale derom. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der foreskrives udtrykkeligt, at man skal forhøje eller nedsætte

„det paa den eksproprierede Jord faldende Beløb under Hensyn til den Ændring i Jordens Værdi, der muligt kan være indtraadt siden den sidste almindelige Vurdering, og under Hensyn til den Ændring i den eksproprierede Jords Kulturtilstand“.

Det er netop det, man lægger Jordskyldvurderingen til Grund (*Kyed: Det er Skattevurderingen!*). Ja, det er Skattevurderingen; man lægger den til Grund, men man eksproprierer ikke efter den, man ser, hvor meget Ejendommen er mere eller mindre værd efter sin Kulturtilstand og derefter eksproprierer man, det er Ejendommens *faktiske* Tilstand, man fastsætter Prisen paa, og man betaler, hvad Ejendommen *faktisk* er værd; det er ogsaa det, § 9 foreskriver. Det er det, man maa glæde sig over at det store socialistiske Parti saa hurtigt arbejdede sig hen til, thi det vilde have været umuligt at komme igennem med et Lovforslag paa dette Omraade, som ikke opfylder Grundlovens Krav. Det vilde